

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stryker EMEA Supply Chain Services BV

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Izreka

Tarifni broj 9021 Kombinirane nomenklature koja se nalazi u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1101/2014 od 16. listopada 2014., treba tumačiti na način da su tim tarifnim brojem obuhvaćeni medicinski implantati na vijak poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, s obzirom na to da ti proizvodi imaju svojstva koja ih razlikuju od uobičajenih proizvoda time što su obilježeni završnom obradom i velikom preciznošću kao i postupkom proizvodnje i posebnošću funkcije. Posebno, činjenica da se medicinski implantati na vijak poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku mogu ugraditi u tijelo samo uz pomoć posebnih medicinskih instrumenata, a ne i uobičajenim instrumentima, čini svojstvo koje valja uzeti u obzir prilikom razlikovanja tih medicinskih implantata na vijak od uobičajenih proizvoda.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. travnja 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-142/16) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Članak 6. stavak 3. — Očuvanje prirodnih staništa — Izgradnja elektrane na ugljen u Moorburgu (Njemačka) — Područja Natura 2000 na toku rijeke Labe uzvodno od elektrane na ugljen — Procjena utjecaja plana ili projekta na zaštićeno područje)

(2017/C 195/06)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller, agenti, uz asistenciju W. Ewera, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Time što prilikom odobravanja izgradnje elektrane na ugljen u Moorburgu, blizu Hamburga (Njemačka), nije provela točnu i potpunu procjenu utjecaja, Savezna Republika Njemačka povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosi svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 165, 10. 5. 2016.